

عنوان مقاله:

مدیریت طرح های پایش کیفی در رودخانه های کشور با نگاه آمایش سرزمین (مطالعه موردی در حوضه ارس)

محل انتشار:

دومین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

هانا جوادی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

محمد رضا کاویانیپور - دانشیار گروه عمران دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

بهروز پیروز - کارشناس ارشد گروه بهسان

خلاصه مقاله:

محدود بودن میزان آب در دسترس از یک سو و افزایش جمعیت و توسعه مصارف صنعتی و کشاورزی از سوی دیگر موجب شده است که روز به روز منابع آب بعنوان یک منبع ارزشمند تامین آب بیشتر مورد توجه واقع گردد. با توجه به این واقعیت که کشور ایران در بخش خشک کره زمین جای دارد و منابع آب بسیار ارزشمند می باشد، لذا حفاظت کیفی این منابع ضروریست. از آنجاییکه انجام طرح های پایش به طور دوره ای بدون توجه به کارایی آنها و عدم استفاده از نتایج آنها بی فایده بوده و تنها هزینه بر می باشد، لذا بررسی طرح های پایش کیفی و مشخص نمودن کاستی های آنها می تواند کمکسزایی در راستای بهبود وضعیت کیفی منابع آب ایفا نماید. در این راستا در این تحقیق به بررسی ارزیابی عملکرد پایش های کیفی صورت گرفته در رودخانه ارس که شامل سه دوره پایش از سال 85 الی 92 می باشد و موثر بودن انجام چنین پایش هایی در بهبود شرایط کیفی رودخانه پرداخته شده است. ارزیابی طرح های پایش صورت گرفته در رودخانه ارس (سه دوره پایش) و بررسی عملکرد پایش ها با نگاه زیست محیطی و آمایش سرزمین و ارائه راهکارهای مدیریتی و اجرایی از نوآوری های تحقیق بشمار می رود. نتایج تحقیق نشان داده است که در سه دوره پایش کیفی صورت گرفته کیفیت رودخانه بهبود نیافته و در مورد شاخص مهمی همچون WQI کیفیت افت زیادی دارد. این موضوع بیانگر عدم استفاده از نتایج پایش های صورت گرفته قبلی و عدم توجه به نتایج طرح های پایش قبلی و انجام فعالیت موثر در راستای بهبود کیفیت منابع آب سطحی بوده است. تنها هدف اجرای طرح های پایش نمونه برداری و بایگانی نمونه های برداشت شده و تکرار این روند طی سال های مختلف نبوده و لازم است پس از هزینه های صورت گرفته جهت پایش، راهکارهای اجرایی در این زمینه صورت گیرد. از آنجا که از جمله شروط اصلی حفظ کیفیت منابع آب، علاوه بر پایش مستمر کیفی آنها، انجام اقدامات حفاظتی می باشد، لذا بدون این کار معیارهای توسعه پایدار محقق نمی گردد. در انتها به منظور بهبود وضعیت کیفی منابع آب و مدیریت مناسب و بهره برداری بهتر از منابع آب در منطقه پیشنهاداتی همچون استفاده از نتایج پایش در طرح های آمایش سرزمین و ایجاد مرکز ملی پایش کیفی و راهکارهایی در زمینه بهبود وضعیت کیفی رودخانه ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

پایش کیفی، حوزه آبریز ارس، آلودگی منابع آب سطحی، آمایش سرزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/320304>



